

»Bogve — Morda miškico Miškonko, morda polžka Slinovčka, morda žabico Regaregco. Zdaj je šla spat, ker se je najedla.«

Kresnička je zopet prižgala svojo lučko.

»Uboga žabica Regaregca, ubogi polžek Slinovček, uboga miška Miškonka,« je žalostno vzdihnila Mikica. »Zdaj jih pa ne bo več na svetu. Ali bo kdo jokal za njimi?«

»Naj se še enkrat prikaže kača Lezača. Kar glavo ji odtrgam — ali pa jeziček odščipnem,« se je korenjačil Cimbun, ko ni bilo kače nikjer več.

»Bale — Mikca Mokca ali kako se ti že pravi,« jo je poklical Cimbun in prestrašeno gledal okoli sebe.

(Dalje.)

Sojatoslav

Modri Mišo šteje.

Mišo modri šteje, šteje:

Ena — ni nič vredna,

dve — je že bolj čedna,

tri — se kar blešči,

štiri — spada k dobri meri,

pet — je močna pest,

šest — je ena več kot pest,

sedem — je svetnica,

osem — pustna presta,

devet, deset — pa zmeraj skupaj

k sveti maši gresta.

Sto in tisoč — to ni zame,

to je komaj za skrbi

moje dobre, zlate mame.

Milijon — to je kakor živ baron.

Potlej so števila še

iz nerazgrnjenih višin.

Tudi tista niso zame,

sem revnega očeta sin.

